

צא:

עין משפט
גר מצוה

השוכר את הפועלים פרק שביעי בבא מציעא

מסורת הש"ס

דש באווזין ובתרגולין ארבי יוסי ברבי יהודה סהו. יש לפרש
דמיבעיא ליה דשין נרגליהן ולא נכפיהם דאין יכולין לזוש
נכפיהן דלי בכל כחו בעינן האיציל או דלמא דיו ורגליו בעינן
והא ליכא דאין דשין נכפיהן אי נמי יש לומר דאפילו דשין נכפיהן

עך א ויהי פיש מהל'
בלאס הלכה ב פתח
לאין רפס טור שיע ייד
סי רלו ספי' ב:
עב ב ויהי פיש מהל'
סמית הלכה ט
פתח עין אל טשיע ח"ת
סי ש' ספי' א:
ב ד ה מ"י שם הלכה
י יא יב טשיע שם
ספי' ט:
א ר ו ויהי שם הלכה ב
ועין בהשגות וכת'ת
טשיע שם ספי' יא:
פב ה ט מ"י שם הלכה
י טשיע שם ספי' י:

מתני' ואפילו נכסיו. דאין מוזי ידיו ורגליו: גמ' כי שור.
דהא אקטת חוסס למחס: דש באווזים. דאין להם ידים להשען
וכל משענתם על נרגליהן: עד שלא הילכו וכו'. דרכן להטיל ענבים
על הגת וזוכרין נרגליהם על

אילו נאמר יבהמתך לא תרביע הייתי אומר
לא יאחזו אדם את הבהמה כדי שיעלה
עליה זכר תלמוד לומר כלאים כלאים הוא
דאסור הא מין במינו שרי ומין במינו נמי
אחיה אין הכנסה לא מאי אחיה הכנסה
ואמאי קרי ליה אחיה לישנא מעליא אמר
רב אשי הא מילתא בעו מינאי דכי י' רב
נחמיה ריש גלותא מהו להכניס מין ומינו
ושאינו מינו לדיד כיון דאיכא מיניה בתר
מיניה גריר או דלמא אפילו הכי לא ופשטי
להו לאיסורא דלא כהלכתא משום פריצותא
דעבדי: מתני' יהיה עושה בידיו אבל לא
ברגליו ברגליו אבל לא בידיו אפילו בכתיפו

הרי זה אוכל ר' יוסי ברבי יהודה אומר עד
שיעשה בידיו וברגליו: גמ' מ"ט יבי תבא
בכרם רעך ככל מאי דעבדי: רבי יוסי בר'
יהודה אומר עד שיעשה בידיו וברגליו: מ"ט
ר' יוסי ברבי יהודה כי שור מה שור עד
שיעשה בידיו וברגליו אף פועל עד שיעשה
בידיו וברגליו י' בעי רבה בר רב הונא דש

באווזין ותרנגולים לר' יוסי ברבי יהודה מהו
בכל כחו בעינן והא איכא או דלמא בידיו
וברגליו בעינן והא ליכא תיקו אמר רב נחמן
אמר רבה בר אבהו הפועלים עד שלא הילכו
שתי וערב בגת אוכלין ענבים ואין שותין יין
משהילכו שתי וערב בגת אוכלין ענבים
ושותין יין: מתני' יהיה עושה בתאנים
לא יאכל בענבים בענבים לא יאכל בתאנים

י' אבל מונע את עצמו עד שמגיע למקום
יפות ואוכל וכולן לא אמרו אלא בשעת
מלאכה י' אבל משום השב אבידה לבעלים
אמרו פועלין אוכלין בהליכתן מאומן לאומן
ובחזירתן מן הגת ובחמור כשהיא פורקת:
גמ' איבעיא להו עושה בגנן זה מהו שיאכל
בגנן אחר ממין שאתה נותן לכליו של בעל
הבית בעינן והא איכא או דלמא ממה
שאתה נותן לכליו של בעל הבית בעינן

והא ליכא ואם תמצוי לומר עושה בגנן זה
לא יאכל בגנן אחר שור במחומר היכי אכיל
אידי ב' בשרכא תא שמע היה עושה בתאנים לא יאכל בענבים
הא תאנים דומיא דתאנים וענבים אוכל זה אינו אוכל
בגנן אחר היכי משכחת לה אמר רב שישא בריה דרב אידי
בבמדרלית תא שמע אבל מונע את עצמו עד שמגיע למקום היפות
ואוכל ואי אמרת עושה בגנן זה אינו אוכל בגנן אחר
היכי משכחת לה אמר רב שישא בריה דרב אידי בבמדרלית תא
שמע זה אוכל בגנן אחר נזיל וניתו וניכול החם משום ביטול
מלאכה לא קא מבעיא לן כי קא מבעיא לן היכא דאיכא אשתו
ובניו מאי תא שמע וכולם לא אמרו אלא בשעת מלאכה אבל
מפני השב אבידה לבעלים אמרו פועלים אוכלים בהליכתן
מאומן לאומן ובחזירתן מן הגת סברוה מהלך כעושה
דמי ומשום השב אבידה לבעלים הוא דאכיל מדאורייתא לא
אכיל אלמא עושה בגנן זה אינו אוכל בגנן אחר לא לעולם
אימא לך עושה בגנן זה אוכל בגנן אחר ומהלך לאו כעושה
דמי והיינו מעמא דמדאורייתא לא אכיל משום דלאו כעושה
דמי הא עושה מעשה אכיל מדאורייתא אלמא עושה בגנן
זה אוכל בגנן אחר לא לעולם אימא לך עושה בגנן זה אינו
אוכל בגנן אחר ומהלך

דאין מוזי ידיו ורגליו: גמ' כי שור.
דהא אקטת חוסס למחס: דש באווזים. דאין להם ידים להשען
וכל משענתם על נרגליהן: עד שלא הילכו וכו'. דרכן להטיל ענבים
על הגת וזוכרין נרגליהם על

אילו נאמר יבהמתך לא תרביע הייתי אומר
לא יאחזו אדם את הבהמה כדי שיעלה
עליה זכר תלמוד לומר כלאים כלאים הוא
דאסור הא מין במינו שרי ומין במינו נמי
אחיה אין הכנסה לא מאי אחיה הכנסה
ואמאי קרי ליה אחיה לישנא מעליא אמר
רב אשי הא מילתא בעו מינאי דכי י' רב
נחמיה ריש גלותא מהו להכניס מין ומינו
ושאינו מינו לדיד כיון דאיכא מיניה בתר
מיניה גריר או דלמא אפילו הכי לא ופשטי
להו לאיסורא דלא כהלכתא משום פריצותא
דעבדי: מתני' יהיה עושה בידיו אבל לא
ברגליו ברגליו אבל לא בידיו אפילו בכתיפו

הרי זה אוכל ר' יוסי ברבי יהודה אומר עד
שיעשה בידיו וברגליו: גמ' מ"ט יבי תבא
בכרם רעך ככל מאי דעבדי: רבי יוסי בר'
יהודה אומר עד שיעשה בידיו וברגליו: מ"ט
ר' יוסי ברבי יהודה כי שור מה שור עד
שיעשה בידיו וברגליו אף פועל עד שיעשה
בידיו וברגליו י' בעי רבה בר רב הונא דש

באווזין ותרנגולים לר' יוסי ברבי יהודה מהו
בכל כחו בעינן והא איכא או דלמא בידיו
וברגליו בעינן והא ליכא תיקו אמר רב נחמן
אמר רבה בר אבהו הפועלים עד שלא הילכו
שתי וערב בגת אוכלין ענבים ואין שותין יין
משהילכו שתי וערב בגת אוכלין ענבים
ושותין יין: מתני' יהיה עושה בתאנים
לא יאכל בענבים בענבים לא יאכל בתאנים
י' אבל מונע את עצמו עד שמגיע למקום
יפות ואוכל וכולן לא אמרו אלא בשעת
מלאכה י' אבל משום השב אבידה לבעלים
אמרו פועלין אוכלין בהליכתן מאומן לאומן
ובחזירתן מן הגת ובחמור כשהיא פורקת:
גמ' איבעיא להו עושה בגנן זה מהו שיאכל
בגנן אחר ממין שאתה נותן לכליו של בעל
הבית בעינן והא איכא או דלמא ממה
שאתה נותן לכליו של בעל הבית בעינן

והא ליכא ואם תמצוי לומר עושה בגנן זה
לא יאכל בגנן אחר שור במחומר היכי אכיל
אידי ב' בשרכא תא שמע היה עושה בתאנים לא יאכל בענבים
הא תאנים דומיא דתאנים וענבים אוכל זה אינו אוכל
בגנן אחר היכי משכחת לה אמר רב שישא בריה דרב אידי
בבמדרלית תא שמע אבל מונע את עצמו עד שמגיע למקום היפות
ואוכל ואי אמרת עושה בגנן זה אינו אוכל בגנן אחר
היכי משכחת לה אמר רב שישא בריה דרב אידי בבמדרלית תא
שמע זה אוכל בגנן אחר נזיל וניתו וניכול החם משום ביטול
מלאכה לא קא מבעיא לן כי קא מבעיא לן היכא דאיכא אשתו
ובניו מאי תא שמע וכולם לא אמרו אלא בשעת מלאכה אבל
מפני השב אבידה לבעלים אמרו פועלים אוכלים בהליכתן
מאומן לאומן ובחזירתן מן הגת סברוה מהלך כעושה
דמי ומשום השב אבידה לבעלים הוא דאכיל מדאורייתא לא
אכיל אלמא עושה בגנן זה אינו אוכל בגנן אחר לא לעולם
אימא לך עושה בגנן זה אוכל בגנן אחר ומהלך לאו כעושה
דמי והיינו מעמא דמדאורייתא לא אכיל משום דלאו כעושה
דמי הא עושה מעשה אכיל מדאורייתא אלמא עושה בגנן
זה אוכל בגנן אחר לא לעולם אימא לך עושה בגנן זה אינו
אוכל בגנן אחר ומהלך

(ב) [ג] רבנא. רש"י.
(ג) פסחים טז.
(ד) ומעשרות פ"ג מ"ח.
(ה) נירפס רש"י בשלח
מגילת וכן בערין. (ו) וק'
פס.:

תורה אור השלם
1 את חקתי תשמרו
בהמתך לא תרביע
כלאים שורך לא תזרע
כלאים וכו' כלאים
שעטו לא יעלה עליך:
ויקרא ט"ז
2 כי תבא בכרם רעך
ואכלת ענבים כנפישך
שבעך ואל בלך לא
תתן: דברים כג ה'

מוסף רש"י
דש באווזין ותרנגולים.
שאין להם אלא הנלס.
מזו. מי עבר עליהם משום
לא לחמסם שור. אי לא. בכל
כחו בעינן. כשור. והא
איכא כ' (סוהוין טו.)

דש באווזין ותרנגולים.
שאין להם אלא הנלס.
מזו. מי עבר עליהם משום
לא לחמסם שור. אי לא. בכל
כחו בעינן. כשור. והא
איכא כ' (סוהוין טו.)

דש באווזין ותרנגולים.
שאין להם אלא הנלס.
מזו. מי עבר עליהם משום
לא לחמסם שור. אי לא. בכל
כחו בעינן. כשור. והא
איכא כ' (סוהוין טו.)

דש באווזין ותרנגולים.
שאין להם אלא הנלס.
מזו. מי עבר עליהם משום
לא לחמסם שור. אי לא. בכל
כחו בעינן. כשור. והא
איכא כ' (סוהוין טו.)

דש באווזין ותרנגולים.
שאין להם אלא הנלס.
מזו. מי עבר עליהם משום
לא לחמסם שור. אי לא. בכל
כחו בעינן. כשור. והא
איכא כ' (סוהוין טו.)

דש באווזין ותרנגולים.
שאין להם אלא הנלס.
מזו. מי עבר עליהם משום
לא לחמסם שור. אי לא. בכל
כחו בעינן. כשור. והא
איכא כ' (סוהוין טו.)

דש באווזין ותרנגולים.
שאין להם אלא הנלס.
מזו. מי עבר עליהם משום
לא לחמסם שור. אי לא. בכל
כחו בעינן. כשור. והא
איכא כ' (סוהוין טו.)

דש באווזין ותרנגולים.
שאין להם אלא הנלס.
מזו. מי עבר עליהם משום
לא לחמסם שור. אי לא. בכל
כחו בעינן. כשור. והא
איכא כ' (סוהוין טו.)